

ת"פ 25859/01/14 - מדינת ישראל נגד אדם אחמיד (אחר/נוסף)

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 25859-01-14
01 יוני 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדם אחמיד (אחר/נוסף) ת.ז. 036457513

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - ציון דהרי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טעון בכך ב- 12.1.14, בערב, הסיע שלא כדין תושב הרשות שהחזיק אישור שהייה ועבודה תקף עד 4.3.14, אלא שהאישור לא הוארך.

הנאשם יליד 28.11.78, העבירה נעברה עת תלוי נגדו מאסר מותנה של 5 חודשים בגין אותה עבירה.

למרות שהמתחם העונשי בגין כל עבירה של הסעה נע בין 3 ל- 7 חודשי מאסר, גובש הסדר על פיו התביעה נמנעת מלעתור למאסר כלשהו בגין התיק שבפני, למעט מאסר שיחפוף המאסר המותנה, וזאת כפי הנראה עקב קשיים ראייתיים שלא פורטו בפני.

כמו כן, הסכימה התביעה להסתפק בתקופת הפסילה שנפסל במסגרת התנאים המגבילים.

ביולי 2012 נכנס לתקפו תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

העיקרון המנחה הינו עקרון ההלימה, כלומר קיום יחס הולם בין חומרת המעשה, נסיבותיו, ומידת האשם, לבין סוג ומידת

עמוד 1

העונש המוטל על הנאשם.

המחוקק קבע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם העונש ההולם המעשה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ואלו שאינן קשורות לביצוע העבירה.

למרות האמור, רשאי ביהמ"ש לחרוג מן העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור.

נקבע מתחם ענישה על ידי בתי משפט מחוזיים שונים בהתייחס לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין שנע בין חודש מאסר ל- 6 חודשי מאסר.

מתחם זה אומץ בתאריך 10/10/12 במסגרת עפ"ג 28704-09-12 (מחוזי באר שבע) בעניין **גאנזרה נ' מ.י. . .**

כבר קבעתי בעבר כי מן הראוי להחמיר בעונשו של המסיע, מעסיק ומלין מזה המוטל על מי שנכנס לתחומי ישראל כדי לשבור שבר ולהאכיל משפחתו. הרי אלמלא ידע הנכנס כי ימצא מי שידאג לו תמורת בצע כסף לא היה נוטל הסיכון כלל. דה פקטו, באיזון שבין הסיכון שיתפס או אם יתפס עונשו יוחמר, לבין הסיכוי שיצליח לעבוד או למצוא דרך מכניסה אחרת, הוא יעדיף הסיכוי שיאפשר לו להניח פת לחם על שולחן משפחתו. זאת בעוד האחרים נבנים ממצוקתם הכלכלית הקשה של תושבי הרשות, הנכנסים לישראל, וזאת כדי להיבנות על גבם, בהסעתם או בהעסקתם, מבלי לשלם זכויותיהם הסוציאליות או מיסים כדרישת החוק, תוך פגיעה באפשרות ההעסקה של תושבי ישראל, שהשכר שיש לשלם להם גבוה יותר, ועל חשבון אלה, שבצר להם נאלצים לעבוד תמורת שכר נמוך משכר המינימום. שלא לדבר על התופעות החמורות הנלוות לכך, שרותי הסעה מאורגנים לתושבי הרשות תמורת תשלום גבוה ביחס למקובל, וקבלנים הנותנים שמם למתן אישורי העסקה תמורת תשלום חודשי גבוה, מבלי שיעסיקו אותם בפועל, זיופי אישורים ומכירתם ברשות לכל מרבה במחיר, מתן שוחד, ועוד תופעות חברתיות קשות, מסואבות ומעוררות חלחלה.

בברע"פ 3173/09 מחמד פראגין נגד מדינת ישראל, (להלן: "הלכת פראגין"), בימש"ע ביום 5.5.09 ציין לגבי כניסה לישראל שלא כדין כי:

"...מדובר בסיטואציה שלה דמיון למלין, מסיע ומעסיק השוהים הבלתי חוקיים ולגנבי הרכב וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מכות מדינה למינהן. ברי הצורך במאבק בכניסה ובשהייה הבלתי חוקית אך מנגד נהירים המצוקה וחיפוש הפרנסה. איזון הוא שמו של היעד המשפטי. אמות המידה של הלכת אבו סאלם יפה כוחן גם כאן ונוכח קיומו של סיכון בטחוני ואימום הנמשך של הטרור- שיקול ההרתעה הינו שיקול מהמעלה הראשונה."

ברע"פ 7544/05, מורד שאולוב ואברהם לב נ' מדינת ישראל, (תק-על 2005 (4), 3659) נקבע לגבי עבירת ההסעה והעסקה כי :

"חומרתן המיוחדת של עבירות אלה, עקב הסכנה הנשקפת מהן לשלום הציבור, אינה טעונה הוכחה, וזאת בנסיבות מיוחדות של מדינת ישראל שטרם באה אל מנוחה; זאת אף אם בסולם העונשין אין העבירות הללו במדרג הגבוה. חוששני שהחומרה והסכנה עודן עימנו, והלוואי ואתבדה בהערכה כי עוד ילוונו לאורך זמן. מכאן הצורך בהרתעה, צורך שלא נתמעט למרבה הצער. עם זאת, גם בפס"ד חטיב נקבע, כי יש לבדוק אם

היו נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, הקשורות בנאשם האינדיבידואלי. ובדיקת נסיבות אישיות היא לחם חוק בביהמ"ש, במסגרת עקרונות של זכויות היפים בכלל ויפים בפרט."

בברע"פ 7726/13 **גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל**, מיום 8.5.14, נגזר דינו של מבקש בגין מקרה זהה של הסעת 4 תושבי האזור ל- 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה של 10 חודשים, קנס בסך של 5000 ₪, פסילה למשך 6 חודשים. ערעור לבית משפט נדחה וגם בקשה לבית משפט עליון נדחתה. בית משפט עליון (כב' השופטת גו'בראן) ציין כי לא מצא שנסיבותיו האישיות של המבקש, עברו והשיקולים שהועלו לא קיבלו משקל כנטען.

בשל המתחם העונשי שנקבע כאמור לנכנסים- מצאתי כי המתחם העונשי הראוי לגבי המעסיק, מלין ומסיע, הינו מאסר הנע בין 3 ל- 9 חודשים.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים.
 2. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר מותנה למשך 5 חודשים כפי שנפסק על תנאי בבית משפט ראשון לציון ביום 15.5.13 בתיק מס' 3646/09 לריצוי באופן חופף.
5 חודשי המאסר יבוצעו בעבודות שירות בבית אבות גילת, ברח' דוד המלך ב, באר שבע, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח אריה מלול.
תחילת ריצוי המאסר מיום 14.9.14 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.
 3. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור העבירה בה הורשע.
 4. קנס בסך 4000 ₪, מתוכם 2000 ₪ יועברו לחשבון הקנס מסכום הפקדון היתרה תשולם 1- תשלומים שווים ורצופים החל מ- 10.7.14.
- היתרה של 4000 ₪ שנותרה בפקדון תושב לסניגור על פי בקשת הנאשם, ובתנאי שהסכום לא מעוקל.

אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועדם יעמוד כל הסכום לפרעון מייד.

5. פסילה בפועל למשך חודשיים, בניכוי הפסילה שנפסל בתיק זה מיום 12.1.14 ועד ליום 12.3.14.

למניעת כל הספק הפסילה הסתיימה כבר ב- 12.3.14.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ד, 01/06/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה